

пациентите [2808 (81%)] имале ВХ. Петстотини и четириесет (15%) имале истовремено и внатрешни и надворешни хемороиди, а само 4% имале исклучиво надворешни хемороиди. Најчеста регистрирана коморбидна состојба била ананалната фисура присутна кај 364 (10%) од случаите, 64 пациенти имале колоректален карцином и 56 имале улцеративен колитис. За среќа, 93% од случаите имале прв и втор степен на ВХ, со само 17% со активно крвавење во тек на ендоскопија. Поголемиот дел од пациентите (3252) биле успешно третирани само со примена на конзервативни мерки за терапија, со употреба на орални биофлавоноиди во комбинација со зголемен внес на диететски влакна и употреба на локални масти. Сто деведесет и два случаи со активно крвавење биле третирани со ТЛ со вкупно извршени 420 сесии или во просек 2,2 по глава на пациент до постигнување на целосна ерадикација. Само 12 пцт (6.25%), како резултат на неуспех на третманот, биле испратени на хируршко лекување. Според податоците од националниот регистар „Мој термин“, посветен на нашата Клиника, во истиот тригодишен период, биле регистрирани 23 827 пцт со хемороиди опфатени со сите кодови (I84.0-I84.9) од МКБ-10, што резултираше со калкулирана стапка на преваленца од 43 % меѓу сите амбулантски пациенти прегледани на нашата Клиника во период од три години.

ЗАКЛУЧОЦИ: Резултатите од нашата студија на пресек се компатибилни со претходно објавените серии, истакнувајќи ги веќе познатите епидемиолошки податоци за хемороидите. Во однос на техниката на лигација, според наше мислење, се чини дека краткорочната ефикасност и безбедност се сосема задоволителни. Само мал дел од пациентите имаат потреба од хируршка терапија. Повеќето од пациентите со ВХ се во првите два степен на еволуција на болеста и можат успешно да се лекуваат само со конзервативна терапија.

Клучни зборови: хемороиди, лигација, конзервативна терапија, епидемиологија